

Waarom zijn niveau-overschrijdende scholengemeenschappen niet wenselijk? Uw reacties

Andere cultuur. Andere begeleidingsdienst. Weinig of geen gemeenschappelijke werkpunten
Netoverschrijdend en niveau-overschrijdend is geen werkbaar en dus geen goed idee.

Aangezien de middelen en de pedagogische activiteit van het basisonderwijs en het secundair onderwijs zoveel verschillen, is het niet raadzaam om scholengemeenschappen op te richten die niveau-overschrijdend zijn.

Een samenwerkingsplatform voor de raakvlakken van beide niveaus kan wel gestimuleerd worden. Voor de algemene werking, voor de leerkrachten en de scholen op zich zou het goed zijn huidige scholengemeenschappen te behouden, zodat er enige stabiliteit is en de scholengemeenschap geen 'ver van mijn bed show' wordt.

- Schaalvergroting heeft zeker zijn voordelen, maar ook zijn nadelen. Scholengemeenschappen basisonderwijs mogen niet te groot worden. De voeling met de (dorps)gemeenschappen gaat er anders onder lijden. De basisschool kort bij de mensen (ook bestuurlijk en flexibel) is een hoeksteen. Het evenwicht tussen modern management en participatief en transformatief leiderschap in een basisschool wordt het best gediend door SG met 900 tot 3000 leerlingen. De vervreemding tussen werkvloer en bestuurstop is anders te groot.

- De basisopdracht is ook te verschillend in de praktijk. Basisonderwijs en basisopvoeding dicht bij het doelpubliek. Na die basisopleiding wordt het stilaan specifiek. Ook het systeem met middenscholen en verlate studiekeuze zal dit niet verhelpen.

- Bevoogding van het basisonderwijs door het SO is zeker een reëel gevaar. Scholengroepen en grote machtige SG SO bewijzen dit nu reeds. Leerkrachten, directies en ouders ervaren dit nu reeds, en melden dit in gesprekken als er voldoende vertrouwen is in de gesprekspartner.

- Lokale autonomie mag geen loos begrip worden.

Secundaire scholen behoren tot een scholengemeenschap die het lokale overtreffen (eerder regionaal in ons geval). De omvang van de dan op te richten scholengemeenschap zou onoverzichtelijk en onbeheersbaar zijn, zeker op het vlak van het personeelsbeleid, of gaan we ervan uit dat slechts één van de vier huidige scholengemeenschappen basisonderwijs gaat samenwerken met het secundair onderwijs?

Op dit moment is er een vrij goede samenwerking met twee secundaire scholen binnen onze gemeente die beiden tot een verschillende scholengemeenschap behoren (verschillend net ook). Het samengaan met één van beide zou de goede werking met de andere kunnen bemoeilijken omdat de verwachting van de secundaire school waarmee een gemeenschap gevormd wordt zou kunnen veranderen (overdracht leerlingen,...).

Ik sta aan de andere zijde van het spectrum en vind wel dat het moet kunnen. De eenvoudige reden voor onze situatie is dat zowel het BuSO als het BuBaO zich op een en dezelfde campus bevinden in dezelfde schoolgebouwen en onder een zelfde VZW bestaan. Wij delen dit alles met een groot MPI. In deze situatie bevinden zich nog collega scholen. Jammer genoeg met te weinig om enige doorslag

te geven. Wij zijn DRINGEND vragende partij om wel niveau-overschrijdend te mogen bestaan. Dat zou ook onze toekomst veilig stellen en de werking vereenvoudigen.

Als directeur van een school voor Buitengewoon Onderwijs specifieke types wil ik aangeven dat voor sommige van onze collega's het wel wenselijk is dat zij niveau-overschrijdende SG kunnen vormen omwille van hun specifieke doelgroepen, op dezelfde campus gelegen, meer raakvlakken, andere regelgeving en problemen dan het gewoon onderwijs, leerlingenvervoerproblematiek enz. Ik vind het jammer dat NODB deze materie eenzijdig benadert, wetende dat de scholen voor de specifieke types maar een klein percentage innemen van heel het onderwijslandschap. Vandaar dat ik heel expliciet dit wil meegeven.

Tussen werking en beleid tussen basisschool en secundair onderwijs blijft een gapende kloof. Basisscholen willen niet het ""kleine broertje"" zijn van de secundaire school. Scholengemeenschappen in het basisonderwijs verlangen dringend een vrijgesteld coördinerend directeur mét statuut, mét vaste benoeming en vooral mét bijkomend loonbarena, net zoals in het secundair onderwijs.

Wat met de gelijkheid, gelijkwaardigheid en eigenheid?

Leraren, directeurs noch participanten staan te springen om als ""vehikel"" aan de secundaire 'locomotief' te worden gehangen. Wij zien het SO niet als een locomotief, eerder als een voertuig op het rijvak naast ons.

- totaal andere benaderingen van leerlingen en personeel
- het basisonderwijs zal haar eigenheid, haar ziel verliezen binnen de grote mastodonten van SGn. Waar blijft de kleine school onder de kerktoren?
- kleine schooltjes worden weggedrukt of opgeslokt door grote secundaire entiteiten en scholengemeenschappen uit het secundair.
- verschil in directieniveaus: zij licentiaten wij 'maar' onderwijzers
- basisscholen aanleunend aan verschillende SG secundair onderwijs zullen onderdruk gezet worden om hun leerlingen te oriënteren naar de sec. scholen van de eigen SG
- de puntenenveloppes in het secundair hebben ervoor gezorgd dat er een veelheid van directie- en kaderfuncties gecreëerd werden. Wat gaat er gebeuren met onze 'schamele' enveloppe? Of gaan zij hun enveloppes 'herverdelen' t.v.v. het basisonderwijs?
- de administratieve ondersteuning basisonderwijs wordt gedragen door de meerderheid van medewerkers niveau HSO. In het sec. is de meerderheid van het niveau HOKT of meer. Ook hier zullen de medewerkers HSO die in de vele voorgaande jaren de scholen, met de weinig ondersteuning die er ook maar was, draaiend hebben gehouden worden weggedrukt zoals bij de directies.
- deze niveau-overschrijdende scholengemeenschappen zou wel eens de voorbode kunnen zijn van grote rationalisaties in het basisonderwijs waarbij men naar mastodontscholen gaat en waar de kleinste kleuter maar een nummer wordt.
- is dit de voorbode voor een volledige herorganisatie van het leerplichtonderwijs? Gaan we naar scholen van telkens 4 jaar - 1+2gr BO --3gr BO+1gr SO -- 2+3gr SO ?
- het wordt tijd dat de beleidsmakers zich niet alleen laten leiden door de noden van de grote centrumsteden maar dat er ook eens door de bril van de landelijke basisscholen gekeken wordt

Zou kunnen een voorwendsel worden van de overheid om de omkadering in het basisonderwijs niet op een verantwoord peil te moeten brengen!

Ik beweer net het tegenovergestelde. Wij werken al jaren samen binnen hetzelfde schoolbestuur niveau-overschrijdend. Voor de uitvinding van scholengemeenschappen werkte dit zeer efficiënt. Dit heeft verschillende voordelen: je kan een samenwerkingsverband binnen eenzelfde schoolbestuur opzetten, er zijn goede afspraken mogelijk naar doorstroming van lager onderwijs naar secundair onderwijs, secundair onderwijs is beter omkaderd met administratief personeel waardoor de boekhouding gezamenlijk gebeurt. Ook qua technische ondersteuning heeft dit vele voordelen. Er is een gekwalificeerde preventieadviseur in dienst van de secundaire afdeling die ook de opdracht kreeg om de scholen van het lager onderwijs mee te betrekken in de werking.

De reden waarom de minister niveau-overschrijdende scholengemeenschappen wil, is omdat hij niet de moed heeft ondersteunend personeel naar de basisscholen over te hevelen. Hij weet dat de basisschool een tekort heeft aan ondersteunend personeel en wil met niveau-overschrijdende scholengemeenschappen dit personeel inzetten voor het basisonderwijs. Het secundair onderwijs zal het dan voor ons doen. En het basisonderwijs geeft maar door / af. Hierdoor wordt het basisonderwijs gedwongen uit de handen van het secundair te eten. Als de minister echt waardering heeft voor de directeurs basisonderwijs en het basisonderwijs in het algemeen geeft hij hen rechtstreeks voldoende middelen.

De meeste secundaire scholen (en dit is naar de meeste verhalen die ik hoor) zullen de basisscholen nog enkel als leveranciers van leerlingen zien. Ook de vernieuwing in het basisonderwijs zal hiermee her en der op een lager pitje staan.

Onlangs sprak een codi (eigenlijk gewoon een betaalde directeur coördinatie, onvoorstelbaar dat dit kan en eigenlijk al een minachting voor het werk van een dirco) mij al aan met de melding dat als er niveau-overschrijdende scholengemeenschappen komen we dan bij hen konden aansluiten. Zij zouden alles wel regelen dan moesten wij gewoon nog maar lesgeven en de dagdagelijkse rommel opkuisen. Het beleid zou wel door hen gevoerd worden.

Las ik niet onlangs zelfs dat de SG's op niveau basisonderwijs meer en vernieuwender samenwerken dan de SG's van het secundair?

Ook de medewerkers op het departement afdeling basisonderwijs, een afdelingshoofd heeft mij dat gezegd op de ODVB-dag van vorig schooljaar, zijn tegen niveau-overschrijdende SG's. Ze vrezen, net als wij, dat het basisonderwijs onder de sloef van het secundair zal liggen. Ze kloeg dat de minister echter niet wil luisteren.

Vraag is ook: moet de coördinerend directeur een master zijn en is het basisonderwijs ineens uitgespeeld? Mag de coördinerend directeur ook een bachelor zijn en hoe zit het met de verloning? Onze scholengemeenschap heeft al een volledig uitgebouwd middenkader dat de administratie doet... dus wat is het voordeel?

Samenwerking is het voordeel volgens de minister. Maar ik kan ook samenwerken met samenwerkingsverbanden. Daarvoor hoeven we dus geen niveau-overschrijdende SG te hebben. Ik werk met mijn collega's en bureaus ook goed samen maar we wonen niet samen!

Onlangs zat ik op een stuurgroepvergadering rond veiligheid en deze is niveau-overschrijdend. Er waren verschillende directeurs secundair die neerbuigend naar het basisonderwijs deden. Wellicht zullen er gelukkig ook anderen zijn, maar toch...

Als men scholengemeenschappen en schoolbesturen naar de toekomst wil laten samenvallen, dan wordt de directeur van de SO, meestal een gemandateerde van de inrichtende macht, dus de baas van de directeur van het basisonderwijs. Indirect komt het er eigenlijk op neer dat de directeur basisonderwijs eigenlijk geen directeur meer zal zijn maar een afdelingshoofd/ploegbaas.

Ik ben al 14 jaar graag directeur van een korps met 60 medewerkers maar als ik 'ploegbaas' zal worden, dan ga ik op zoek naar een soortgelijke managementfunctie buiten het onderwijs.

Wanneer alle partners akkoord zijn, moeten niveau-overschrijdende SG'en mogelijk zijn. In onze SG, die ongeveer samenvalt met de scholen van 1 schoolbestuur, zou het een meerwaarde kunnen zijn voor de scholen van het buitengewoon onderwijs. Onze BuBaO's en BuLo's werken nu al intens samen en verliezen punten omdat dit niet officieel (binnen een SG) gebeurt.

Secundaire scholen hebben weinig voeling met de creatieve en speelse manier waarop basisscholen projecten, activiteiten, opendeurdagen, ... aanpakken. Ze zijn eerder vakgericht en slechts enkele "leerlingenbegeleiders, directieleden, godsdienstleerkrachten..." zien het groter geheel. Ik heb de indruk dat bvb. een leerkracht Frans hoofdzakelijk met haar vak, haar groepen, haar evaluaties en haar uurrooster bezig is.

Alles wat er bijkomt rond "waarden, schoolcultuur, leerzorg, ...", is vaak te veel gevraagd.

Het specifieke karakter van BO tegenover SO is niet alleen omwille van de omkadering (die wel wenselijk zou zijn) maar ook omwille van de aanpak en de daaraan verbonden zorgen totaal anders. Ook het feit dat meer en meer basisscholen opteren voor een positief klas- en leefklimaat (welbevinden, betrokkenheid, talentontwikkeling, ...) en minder vanuit het deficit model vertrekken is nog een aanvullend argument.